

matth. 5. festat, quia ut ipse ait: Beati mūdo corde, qm̄ ipsi deum uidebunt. Et q̄a in oratiōe ante om̄ia æternam gloriā quærere debemus, recte interrogatus cæcus à dño [Quis uis faciam tibi,] respondit: Dñe, ut uideam.] Et præcipue fides in oratione necessaria est, ut bonū quod quærimus, firmiter accipere posse deo donante credamus, iuxta illud quod dñs ait: Amē dico uobis, quicq̄d orantes petitis, credite quia accipietis, & fiet uobis. Et qm̄ quicunq; non negligit digne p̄nitere, de uentia nō debet desperare, recte dicitur: [Respice, fides tua te saluū fecit.] De q̄ recte subdit: [Et cōfestim uidit, & sequebatur illum, magnificās deum.] Solet autē contingere, ut quanto quisq; de maioribus peccatis per p̄nitentiā fuerit liberatus, tanto grator liberatoris misericordia cognoscitur. Vnde bene dicitur: [Et om̄is plebs ut uidit, dedit laudem deo.] Quo em̄ quisq; in gradu est altior, eo & in crimine grauior: quāto autē de grauioribus peccatis à deo fuerit liberatus, & de profundioribus tenebris erutus, tanto gloriosius domini misericordiam deprecabitur.

IN DIE CINERVM

Matthæi VI.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes. Et reliqua.

Ieiunium quippe omnipotenti deo gratum est, ita duntaxat, si digne & irreprehensibiliter fiat. Erant quidē scribæ & pharisæi, q̄ tempore ieiun-

nisi sui exterminabant facies suas, quatenus parerent
 hominibus ieiunantes. Si ergo hypocritæ erant illi, qui
 ideo facies suas exterminabant, ut hoibus ieiunantes
 apparerent, constat quia qui aliud tenet in corde, &
 aliud agit in ope, hypocrita est, sicut scribæ & phari-
 sæi, quia cum haberet lætitiã in mēte de uana gloria,
 tristitiam tñ præferebant in uultu. **Exterminant
 em̄ facies suas.** Pro eo uerbo quod in consuetudi-
 ne legimus, extermināt, beatus Hieronymus docet
 esse legendū, demoliūtur. Nā exterminare est, extra
 proprios terminos educere. Verius ergo legit, demo-
 luntur facies suas, hoc est, deprauāt, & nō lauant se,
 pallorē etiam continuū faciem enus præterdūt. **Ut
 videantur ab hominibus.** Hoc est, ut humanā
 inde laudē consequant. **Tu cū ieiunas, unge, ca-
 put tuū.** Hoc est, dū ieiunas, festiuum te exhibe. Pa-
 lestini, scđm quorum morē dñs loquit, diebus festis
 oleo ungebāt caput, & preciosis unguentis fovebāt.
 Et est sensus: Cum ieiunas, festiuum te exhibe & hila-
 rem, quasi non uidearis ieiunare, sed potius solenni-
 tatem celebrare. Allegorice uero oleū sicut ponitur
 in malā partem, ira & in bonā. **Recipitur em̄ in malā
 partem,** qñ adulationem significat. **Vnde p̄ Psal-
 mistam dicit: Oleum p̄tōris nō impinguet caput meū.**
 Recipitur etiam in bonā partem, sicut idē Psalmista
 dicit: **Vnix te deus deus tuus oleo lætitiæ præ cōsor-
 tibus tuis.** In oleo em̄ charitas significatur, quia sic-
 ut oleū cūctis liquoribus præcellit, ira etiā charitas
 cūctis uirtutibus præminet. **Vnde Paulus, cum de
 ea loqueretur, dicit: Adhuc excellētiorem uia uobis
 demōstro.** Et alibi: **Manent nunc tria, fides, spes, cha-
 ritas.** Maior aut̄ horum est charitas. Per caput enim,

Psal. 140

Psal. 44
1. Cor. 13
1. Cor. 13

principale mentis nostræ designat. Quia tunc erunt grata nostra ieiunia, si dilectiōe dei & pximi fuerint cōdita. **Hortie thesaurizare vobis thesauros in terra. vbi ærugo & tinea extermināt. et vbi fures effodiunt. & furantur.** Per has tres species .i. per gruginē & tineam, & per fures, ostendit dñs nihil tutū esse in terra in possessionibus diuitiarū. Quedam em̄ sunt, quæ ærugo deuorat, sicut aurū & argētum, & cætera metalla. Alia sunt, quæ ærugo nō deuorat, sed tinea comedit, sicut uestimenta serica, & alia preciosa. Alia sunt, quæ nec ærugo deuorat, nec tinea comedit, sed fures effodiunt & furantur, sicut sunt gēma & his similia. Proinde, q̄ incerta est oīs uitæ nostræ substantia, & omniū rerū possessio, suadet nos dñs in cælū idcirco thesaurizare. Quō autē quis in cælum thesaurizare possit, nisi diuitias ante se elemosynam faciendo præmittat. Possumus per æruginem & tineā & per fures, spirituales nequicias intelligere. **Ærugo em̄, superbiā designat.** Superbia enim mentes, quas inuaserit, a statu suæ rectitudinis deperire facit. **Per tineā, inuidia designatur.** Inuidia enim cor quod corrūpit, ab omni integritate dirumpit. **Per fures, maligni spiritus intelligendi sunt:** q̄ ad hoc inuigilant, ut thesauros animæ nostræ furent. in cælo em̄ ærugo nō est, quia superbia in cælo locū non habet, quia iam diabolus cū suis sequacibus inde cecidit. **Ibi tinea non est, id est inuidia, quia nullus inuidebit beatitudini sanctorum.** **Ibi fures non sunt, id est dæmones, quia cum capite suo inde corruerūt.** **Ubi est thesaurus tuus. ubi est & cor tuum.** Hoc non r̄atum de pecunia est intelligēdum, sed etiā de omni uitio. **Thesaurus diuitis, si sub terra defossus**

fuerit, ibi & cor illius erit meditatio, ne aut fures efferant, aut etiam ab aliquibus corruptioibus perdatur. Thesaurus gulosi hominis, uenter est, quia semper hoc cogitat, quomodo uentrem posset implere. Thesaurus lasciuus sunt ludicra, & uoluptatis ioca. Et cui cuncta uitio quis adhaeret, illi seruit, & illi famulatur.

FERIA QUINTA
post cinerum. **Luca VII.**

In illo tempore: Centurionis cuiusdam seruus male habens, erat moriturus, qui illi literat preciosus. Et reliqua.

Quærat forte aliquis, uel prius, ut inueniat: uel impius, ut reprehendat, qua ratione euangelista seruū, qui non mortuus, sed sanatus subinfertur, dixerit esse moriturū. Cui breuiter respondendum, quare uera erat moriturus, si non dñi sui fide deprecantis, & Christi pietate miserentis fuisset redditus uitæ. Sic Iezechias rex, iuxta quendam humanæ naturæ modum, erat moriturus, cum ueracis prophetæ uerbis audiuit: **Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non uiues. sed occulto diuinæ prouidentia iudicio, quæ omnia in mensura & numero & pōdere disposuit, quindecim adhuc annorum uitam lachrymis precibusq; erat consecuturus. Hic cum audisset de Iesu misit ad eum seniores Iudæorum, rogans cum ut ueniret, & saluaret seruū eius.** Superna dispensatione factū est, ut seniores Iudæorum mitterent ad dñm, hisq; assistantibus, qui languerat, sanare, quo inexcusabiles forent, si credente uiro gen-

Isaie. 33